

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123205682
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123205682.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpenej splnomocnencom: WEBBER LEGAL s. r. o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., so sídlom Ul. 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 100Csp/18/2023-226 zo dňa 24. apríla 2025, t a k t o

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

- 13 -

28CoCsp/22/2025
28CoCsp/22/2025-
2123205682

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že spotrebiteľský úver založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. 7109114660, uzavretou dňa 27.09.2021 medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov; výrokom II. priznal žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 2 písm. d), § 7 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 a 4 a Prílohou 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej tiež len „ZoSÚ“) a ďalej ust. § 52 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej tiež len „OZ“).

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že sporové strany uzatvorili dňa 27.09.2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. 7109114660, na základe ktorej žalovaný v právnom postavení dodávateľa služby, poskytol žalobkyni, v právnom postavení spotrebiteľa, bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 3.800 eur, s úrokovou sadzbou 19,9 %, RPMN 21,82 %. V zmluve žalovaný uviedol celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom 4.209,64 eura (podľa poznámky * išlo o predpoklad použitý pre výpočet - „čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie 1 roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny“). Výška minimálnej

splátky bola určená 2,09 % z výšky úverového rámca (79,42 eura) vypočítaná z dohodnutého úverového rámca. Zo zmluvy ďalej súd zistil, že žalobkyňa v čase uzatvorenia zmluvy bola vdova, dôchodkyňa, s príjmom 401 eur netto mesačne, bez vyživovaných detí, žijúca vo vlastnom dome/byte. Dňa 27.09.2021 žalobkyňa podala prihlášku do poistenia schopnosti splácať podľa skupinovej rámcovej zmluvy č. HCSP1 1/2020 a/alebo poistenia osobných vecí a zneužitia karty podľa skupinovej Rámcovej poistnej zmluvy č. HCSP1P 1/2020, na základe ktorej prejavila záujem o dohodnutie poistenia a súhlasí s prístupom do poistenia podľa skupinovej Rámcovej poistnej zmluvy č. HCSP1 1/2020 v rozsahu balíčka MAXIM+. Žalovaný pred uzatvorením zmluvy vykonal lustráciu žalobkyne v Sociálnej poisťovni a NRKI.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v konaní bolo sporné, či veriteľ poskytol spotrebiteľovi všetky predpoklady pre výpočet RPMN, ktorá je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane revolvingových úverov, pričom tento údaj je zásadný pre transparentnosť nákladov úveru a umožňuje spotrebiteľovi porovnať ponuky na trhu. Žalobkyňa pritom namietala transparentnosť výpočtu RPMN, pretože v zmluve absentujú predpoklady pre výpočet RPMN. Žalovaný preukazoval správnosť výpočtu RPMN vyjadrením NBS v obdobnej veci, kedy NBS potvrdila správnosť výpočtu RPMN a ďalej na výzvu súdu listinou s viacerými číslicami bez bližšej špecifikácie, pritom viac krát zopakoval, že ide o komplikovaný výpočet, ktorý nie je možné, aby bežný spotrebiteľ vedel vypočítať a nie je ani účelom RPMN, aby spotrebiteľ realizoval kontrolné výpočty RPMN. Súd prvej inštancie k tomu uviedol, že požiadavka uvádzania vstupných údajov potrebných pre výpočet RPMN je explicitne vyjadrená v ustanovení § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ a už je na samotnom spotrebiteľovi, či preverí výpočet RPMN vykonaný veriteľom, alebo mu bude absolútne dôverovať pokiaľ ide o správnosť údajov uvádzaných v zmluve. Je nepochybné, že v prípade revolvingových úverov nie je možné predpokladať správanie spotrebiteľa pokiaľ ide o čerpanie úveru a jeho následné splácanie, avšak aj v takomto prípade je potrebné uviesť RPMN vypočítanú podľa Dodatočných predpokladov uvedených v Prílohe ZoSÚ. V danom prípade sa pre potreby výpočtu RPMN revolvingového úveru predpokladá, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania, a že posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov. Veriteľ napriek výzve súdu nevedel, aké konkrétne číselné údaje doplnil do vzorca pri výpočte RPMN, ktoré sú uvedené v zmluve. Nie je zrejmé, ako postupoval pri aplikácii predpokladanej RPMN a aký údaj doplnil ako dátum prvého čerpania, dátum poslednej splátky (posledného čerpania), výška splátky, aké ďalšie iné náklady/poplatky zohľadňoval, keď výška úrokovej sadzby je 19,9 %, avšak výška RPMN predstavuje 21,8 %. Veriteľ v zmluve uvádza len výšku minimálnej splátky, ktorá nezodpovedá výške splátky podľa Prílohy ZoSÚ pre potreby výpočtu RPMN. Súd prvej inštancie mal za to, že je povinnosťou veriteľa jasne a jednoznačne uviesť, aké vstupné údaje použil pri výpočte RPMN, bez potreby ich vyvodzovania z obsahu zmluvy a dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (SDEÚ) zo dňa z 23. januára 2025, C-677/23, v ktorom SDEÚ uzavrel, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok zmluvy. Pretože zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ, je potrebné poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov.

5. K otázke, či žalovaný pred uzatvorením zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver súd prvej inštancie uviedol, že len hrubé porušenie tejto povinnosti zo strany veriteľa môže mať za následok určenie, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. ZoSÚ pritom explicitne uvádza, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Keďže žalovaný predložil dostatok dôkazov o tom, že skúmal bonitu žalobkyne jednak z údajov, ktoré mu poskytla žalobkyňa a jednak z príslušných databáz, možno vylúčiť aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 2, veta druhá až štvrtá ZoSÚ. Vzhľadom na prijatý záver, že úver je bez úrokov a bez poplatkov, súd už nepovažoval za efektívne zaoberať sa argumentáciou žalobkyne, ohľadom povinného poistenia úveru, nezohľadneného v celkových nákladoch úveru.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a plne úspešnej žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zastúpenia v celom jeho rozsahu odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Ako odvolacie dôvody uviedol tie, ktoré vyplývajú z ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že napriek vyhodnoteniu úverovej zmluvy č. 7109114660 prvostupňovým súdom za bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ, žalovaný zastáva názor, že úverová zmluva spĺňa všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ a pri ich vyhodnocovaní je nevyhnutným prihliadať na eurokonformný výklad práva, k čomu dospeli pri svojej rozhodovacej činnosti viaceré okresné i krajské sudy. Poukazoval na to, že ide o špecifický druh úveru, a to revolvingový úver, ktorý sa odlišuje od bežného spotrebiteľského úveru a tým sú ovplyvnené nielen jednotlivé náležitosti obsahu úverovej zmluvy, ale v súvislosti s RPMN aj predpoklady použité na jej výpočet. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca (v danom prípade 3.800 eur). Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou "klient sporí" čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že zmluvné strany nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola individuálne dojednaná vo výške 3.800 eur. Celková výška poskytnutého úveru teda závisí výlučne od vôle žalobcu ako klienta, koľko z poskytnutého úverového rámca, (ktorý sa pravidelne dopĺňa) súhrnne vyčerpá. Žalovaný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nemal vedomosť o tom, kedy a v akej výške bude žalobkyňa ako klient čerpať prostriedky prostredníctvom úverovej karty. Preto aplikoval pri výpočte RPMN relevantné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne Prílohu č. 2, ktorá ustanovuje osobitné predpoklady práve pre prípad revolvingových zmlúv nasledovne: „II. Dodatočné predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov: e) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez pevne určenej doby trvania, podľa ktorej sa spotrebiteľský úver musí splatiť úplne v rámci stanoveného obdobia alebo po ňom, pričom každá splatená časť spotrebiteľského úveru je prístupná na ďalšie čerpanie a takéto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú povoleným prečerpaním, predpokladá sa, že 1. spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania, a že posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov, f) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere inú ako povolené prečerpanie a inú ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez pevne stanovenej doby trvania uvedenú v predpokladoch ustanovených v písmenách d) a e), použijú sa tieto predpoklady, ak: 1. dátum alebo čiastka splátky istiny, ktorú má spotrebiteľ uskutočniť, sa nedá zistiť, predpokladá sa, že splátka sa uskutoční k najskoršiemu dňu uvedenému v zmluve o spotrebiteľskom úvere a vo výške najnižšej čiastky, ktorá je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Samotná zmluva na strane 2 v časti BEZÚČELOVÝ REVOLVINGOVÝ ÚVER uvádza Prílohou č. 2 stanovené predpoklady použité pre výpočet RPMN – čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Výška RPMN je teda v zmysle zmluvy a Prílohy č. 2 (Zákon uvádza: čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny) vypočítaná z nasledujúcich parametrov v zmluve jasne definovaných: - čerpanie celej výšky úveru: 3.800 eur, - okamih čerpania úveru je v zmluve uvedený pod pojmom okamžite, t.j. za deň okamžitého čerpania finančných prostriedkov sa bude považovať na účely prepočtu okamih uvoľnenia úveru v prospech účtu klienta v deň podpisu zmluvy – okamžite po jej uzatvorení: deň podpisu zmluvy, t.j. 27.09.2021, - pri najvyšších poplatkoch: nie sú dohodnuté, - najvyššej úrokovej sadzbe: 19,90 %, - dátum splatenia: 12 mesiacov, t.j. 27.09.2022, - rovnaká výška istiny (vychádzajúca zo zákonného predpokladu): 316,67 eura, - celková čiastka: 4.209,61 eura.

8. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že do konania predkladá detailný prepočet RPMN s presným položkovitým rozpisom a popisom jednotlivých parametrov, vychádzajúci z Národnou bankou Slovenska aprobovaného informačného systému, z ktorého je zrejmé, že pri výške úverového rámca 3.800 eur, pri úrokovej sadzbe 19,90 %, ročnom intervale s okamžitým čerpaním úveru, je RPMN vypočítaná vo výške 21,82 % správna. Výpočet vychádza zo zákonnej úpravy zákona č. 129/2010 Z. z., resp. jeho Prílohy č.2. V tejto prílohe je stanovená zákonná fikcia, ktorá uvádza, že úver bez pevne určenej doby trvania sa umoruje po dobu jedného roka rovnakými mesačnými istinnými splátkami. Z uvedeného dôvodu

predkladaný výpočet zahrnuje 12 mesačných splátok. Do celkovej splátky sa následne započítava aj splátka úroku (riadok: splátka úroku – úroková sadzba 19,9 %), ktorý v čase klesá v súlade s umorovaným dlhom (riadok: zostatek istinného dlhu). Výpočty sú označené písmenami v súlade s právnou úpravou, pre lepšiu prehľadnosť doplnené popisom. Rozdiel medzi RPMN a úrokovou sadzbou je daný rozdielom medzi zloženým a jednoduchým úročením, teda neplatí, že v prípade nulových poplatkov sa RPMN a úroková sadzba musia rovnať. V danom konkrétnom prípade žiadne poplatky s produktom spojené nie sú, klient má úrokovú sadzbu 19,9 % p.a. a RPMN 21,82 %. Vzorec pre výpočet RPMN predstavuje základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb na druhej strane. Ročná percentuálna miera nákladov sa vypočítava aproximáciou za použitia Newtonovej metódy alebo polenia intervalu, a je preto možné vyvodiť, že súd aj napriek všetkým údajom, ktoré do vzorca vstupujú, nedokázal „dosadiť“ vstupné údaje, a už vôbec „prekontrolovať“ samotný výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve iba z dôvodu zložitosti celého matematického procesu na ktoré treba znalosti nie bežného charakteru. Súd dospel preto k nesprávnym skutkovým zisteniam o nedostatočnosti konkrétnych číselných údajov vstupujúcich do vzorca, a to aj napriek skutočnosti, že v zmluve uvedené sú. Navyše neoprel svoje tvrdenia o žiadne relevantné dôkazy, či prepočty, ktoré by preukazovali nesprávnosť v zmluve uvedenej RPMN a v tej súvislosti aj nedostatočnosti či nesprávnosti parametrov do výpočtu vstupujúcich. Takéto dôkazy okrem jedného výpočtu, ktorý žalovaný spochybnil už vo svojom vyjadrení zo dňa 30.01.2024, neprodukovala ani žalobkyňa.

9. Žalovaný má za to, že všetky predpoklady na výpočet RPMN v revolvingovej zmluve uvedené sú, a súd vážne pochybil keď vzhľadom na zložitosť výpočtového vzorca v dôsledku nevedomosti správneho doplnenia vstupných parametrov, tieto považoval za absentujúce. V danom prípade mal súd s odkazom na ust. § 295 CSP iniciatívne osloviť či už Národnú banku Slovenska, alebo inú inštitúciu, ktorá je spôsobilá vykonať nielen kontrolu správnosti výpočtu RPMN, ale aj kontrolu existencie parametrov do výpočtu vstupujúcich, pokiaľ mu neboli zrejmé. Žalovaný túto požiadavku opiera aj o podstatu už predloženého dôkazu – Odpoveď na sťažnosť z NBS, kde bola predmetom posudzovania rovnaká revolvingová zmluva a údaje boli vyhodnotené ako správne. Predmetným dôkazom sa súd vo svojom odôvodnení nezaoberal a na tento neprihliadol. Je pritom zrejmé, že podkladom na kontrolu vykonanú Národnou bankou Slovenska bola v danom prípade obdobná revolvingová zmluva a Národná banka Slovenska aj s prihliadnutím na Prílohu č. 2 vyhodnotila výpočet RPMN za správny, vrátane identifikácie všetkých predpokladov do vzorca vstupujúcich. Súdu boli ako dôkaz zaslané viaceré komplikované výpočty z interného systému v zmysle vzorca, ktorý je prílohou zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež mu boli predložené v tabuľke presné predpoklady, ktoré boli pre výpočet použité, a teda nemôže byť kladené za vinu žalovanému, že súd si nedokáže skontrolovať a zjednodušiť výpočet na laické prepočítanie z kalkulačky. V tomto prípade sa jedná o komplikovaný výpočet, ktorý sa zjednodušiť nedá.

10. Žalovaný preto považuje napadnutý rozsudok za predčasný a taktiež za nedostatočne a neúplne odôvodnený, nespĺňajúci kritéria podľa § 220 ods. 2 CSP. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu (z uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/53/2016). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (z rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.02.2020, sp. zn. 6Co/134/2019).

11. Žalovaný má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú výslovne a zreteľne uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výška najnižšej mesačnej splátky, splatnosť mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a výška úrovej sadzby. Prvostupňovým súdom uvádzané dôvody absencie predpokladov pre výpočet RPMN neobstoja vo svetle neskoršej judikatúry, kedy vyššie súdne authority dospeli k záveru, že predpoklady pre výpočet RPMN musia byť zo zmluvy zistiteľné ich uvedením. Nie je podmienkou ich uvedenie na jednom mieste a tento dôvod teda nie je dôvodom pre bez poplatkovosť a bezúročnosť úveru. Zároveň veriteľ nemá povinnosť

uviesť v zmluve konkrétny matematický prepočet PRMN, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. V danej súvislosti žalovaný poukazuje aj na znenie rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.10.2021 sp. zn. 16Csp/83/2021 v znení: „Pokiaľ šlo o námietku žalovaného, že predmetná zmluva, resp. jej formulár neobsahuje predpoklady na výpočet RPMN, s touto námietkou sa súd nestotožnil, a tak ako to uviedol aj žalobca vo svojom vyjadrení, je toho názoru, že tieto predpoklady sú v predmetnom formulári uvedené, a síce tak, že pri výpočte RPMN sa vychádzalo z toho, že čerpanie celej výšky úveru je okamžité, bezhotovostne, v plnej výške, pri vyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru je na obdobie jedného roka a splatenie sa realizuje v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 z 24.02.2021, podľa ktorého „...zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia ... Zákonodarca ...formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2..“

12. Z toho vyplýva, že uvádzanie vzorca výpočtu a rovnako ani reprezentatívneho výpočtu do úverovej zmluvy nie je povinnou náležitosťou. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový revolvingový úver, so stanoveným úverovým rámcom vo výške 3.800 eur. Žalovaný preto v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nemal vedomosť o tom, kedy a v akej výške žalobkyňa ako klient bude čerpať prostriedky prostredníctvom karty. Z uvedeného dôvodu je možné vykonať len „imaginárny“ výpočet RPMN s vopred nakonfigurovanými predpokladanými údajmi tak, ako to upravuje aj zákon. Žalovaný dal do pozornosti stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Lalička v náleze zo dňa 24.10.2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko), v ktorom poukázal na zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalenia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo už je reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“ Teda aj ochrana spotrebiteľov musí mať určité hranice a nemôže dochádzať pri sporoch s nimi k ich bezhraničnej ochrane bez ohľadu na platné právo. Každý spotrebiteľ sám prejavil záujem uzatvoriť úverovú zmluvu a využiť na základe nej poskytnuté finančné prostriedky, je preto maximálne neudržateľným vytvárať hypotetické „porušenia“ zákona za jediným účelom, a to získaním bezúročného a bez poplatkového úveru. Podľa nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60, publikovaného v Zbierke náleзов a uznesení ÚS SR pod č. 1/2018: „...aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. Koncept ochrany spotrebiteľa v klasickom poňatí nie je v napätí s ústavou, ale to neznamená, že je priamo ústavným princípom.“

13. K odvolaniu žalovaného podala žalobkyňa písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že sú v zmluve nesprávne uvedené predpoklady pre výpočet RPMN.

Tvrdenia žalovaného v odvolaní žalobkyňa popiera a považuje ich za nesprávne a účelové. Žalovaný v odvolaní používa neprípustné novoty v odvolacom konaní, kedy poukazuje napr. aj na podrobný rozpis parametrov vstupujúcich do vzorca na výpočet RPMN – detailný prepočet RPMN s presným položkovitým rozpisom a popisom jednotlivých parametrov, vychádzajúci z Národnou bankou Slovenska aprobovaného informačného systému, z ktorého je zrejmé, že pri výške úverového rámca 3800 eur, pri úrokovej sadzbe 19,90 %, ročnom intervale s okamžitým čerpaním úveru, je RPMN vypočítaná vo výške 21,82 % správna. Žalobkyňa zároveň z dôvodu právnej istoty tieto prostriedky procesnej obrany žalovaného popiera. Pokiaľ ide o samotné predpoklady pre výpočet RPMN, zákon jednoznačne ustanovuje povinnosť, aby bola predmetná náležitosť obsiahnutá v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver v tomto smere nemá žiadnu výnimku, súd prvej inštancie preto správne eurokonformne poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (SD EÚ) zo dňa z 23. januára 2025, C-677/23, v ktorom SD EÚ uzavrel, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok zmluvy. Žalovaný síce odkazuje na výklad Národnej banky Slovenska a na rozhodnutia všeobecných súdov, tieto však zjavne z chronologických dôvodov nemohli brať do úvahy citovaný rozsudok SD EÚ a zjavne sa nevysporiadavali ani s rozsudkom SD EÚ vo veci C-448/17 Danko, čím porušili povinnosť eurokonformného výkladu. Žalovaný opakovane uvádza, že vo výsledku bola RPMN vypočítaná správne a poukazuje na to, z akých predpokladov bola RPMN vypočítaná, ale tieto predpoklady musia byť uvedené v zmluve, čo v predjednanom prípade splnené nebolo.

14. Žalobkyňa tiež uviedla, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný počas konania predložil súdu dostatok dôkazov o tom, že skúmal bonitu žalobkyne jednak z údajov, ktoré mu poskytol sám žalobca a jednak z príslušných databáz, čím možno vylúčiť aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 2 veta druhá až štvrtá ZoSÚ. Tento záver považovala za nesprávny, nedostatočne odôvodnený a nepresvedčivý. V konaní žalovaný nepreukázal splnenie svojich povinností podľa ust. § 7 a podľa ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ. Rovnako, nie je zrejmé, aké konkrétne dôkazy súd myslí pod pojmom „dostatok dôkazov o tom, že skúmal bonitu žalobcu jednak z údajov, ktoré mu poskytol sám žalobca a jednak z príslušných databáz“, ani to, ako tieto dôkazy preukazujú splnenie povinností podľa ust. § 7 a podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom tieto dôkazy splnenie týchto povinností nepreukazujú. Žalobkyňa navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Žalovaný podal k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu písomné vyjadrenie (replika), v ktorom uviedol, že už v podanom odvolaní citoval predpoklady k výpočtu RPMN z Prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. Okrem iného vychádzal pri určení celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom a ročnej percentuálnej miery nákladov z uvedeného zákonného ustanovenia, ktoré ustanovuje právnu fikciu pre určenie RPMN a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom a to, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých 12 mesačných splátkach a pri výpočte sa nezohľadňuje výška pravidelnej splátky uvedená v úverovej zmluve. Žalovaný ako podstatnú skutočnosť dopĺňa, že je nevyhnutné rozlišovať pravidelnú splátku úveru dohodnutú v úverovej zmluve a splátku úveru, ktorá vychádza z právnej fikcie pre stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Žalovaný má za to, že v predmetných úverových zmluvách sú výslovne a zreteľne uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, pričom sa jedná o komplikovaný výpočet, ktorý sa zjednodušíť z dôvodu zložitosti jeho zákonnej úpravy nedá. I so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-677/23 z 23. januára 2025 je potrebné dospieť k záveru, že žalovaná zmluva obsahuje náležité informácie o všetkých predpokladoch použitých na výpočet RPMN. Konkrétne sú všetky predpoklady uvedené na strane 2 v časti BEZÚČELOVÝ REVOLVINGOVÝ ÚVER. Žalobkyňa preto tieto parametre nemusela dohľadávať a ani identifikovať podrobným preskúmaním podmienok zmluvy. Žalovaný tak umožnil žalobkyni bez ťažkostí a s istotou identifikovať všetky predpoklady na výpočet RPMN. Zároveň i samotný Súdny dvor Európskej únie vo veci C-677/23 z 23. januára 2025 uviedol, že predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, a preto je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, čo v tomto prípade bolo jednoznačne splnené, pričom žalobca nebol nútený ich identifikovať na základe žiadneho prepočítania jednotlivých ustanovení zmluvy. Všetky údaje predmetná zmluva o úvere obsahuje v pre spotrebiteľa zrozumiteľnej, transparentnej a jasne označenej podobe. Z rozhodnutia predmetného Súdneho dvora navyše nevyplýva žiadna povinnosť pre veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Súdny dvor Európskej únie (ESD), vo svojom rozhodnutí Home Credit Slovakia, a.s. vs. Biróová naznačil, že aj

ochrana spotrebiteľa musí mať rozumnú mieru a že aj Ústavný súd SR je vo svojej judikatúre kritický k neprimeranej ochrane spotrebiteľa. Aj v spotrebiteľských sporoch musí rozhodnutie súdu smerovať k spravodlivému a vyváženému usporiadaniu pomerov strán tak, aby sa spotrebiteľovi v okolnostiach prípadu dostalo primeranej spotrebiteľskej ochrany za súčasného rešpektovania poctivo nadobudnutých práv dodávateľa a v čo najväčšej miere zachovať fundamentálne pravidlo súkromnoprávných vzťahov, že prevzaté záväzky, povinnosť zaplatiť odplatu za tovar či službu nevynímajúc, sa zásadne majú plniť. Preto zásah súdu do zmluvne nadobudnutých práv a prevzatých záväzkov musí mať výnimočnú, skutkovými okolnosťami jasne odôvodnenú a zákonom pevne podopretú povahu. Zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

16. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, lebo napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ vyhovel žalobe žalobkyne domáhajúcej sa určenia, že úver jej poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. 7109114660 zo dňa 27.09.2021, je bezúročný a bez poplatkov, keď dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, z ktorého dôvodu sa predmetný spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie uzavrel, že požiadavka uvedenia vstupných údajov potrebných pre výpočet RPMN je v zákone vyjadrená explicitne, a to aj v prípade revolvingového úveru, kedy sa RPMN uvádza vypočítaná podľa dodatočných predpokladov uvedených v prílohe ZoSÚ a kedy sa predpokladá, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc prvým dňom čerpania a že posledná splátka vyrovná zostatok istiny, úrokov a ďalších poplatkov. Veriteľ v predmetnej veci na výzvu súdu neuviedol, aké konkrétne údaje doplnil do vzorca pri výpočte RPMN, ktoré sú uvedené v zmluve, nie je zrejmé, aký údaj doplnil ako dátum prvého čerpania, dátum poslednej splátky, akú uviedol výšku splátky a aké ďalšie iné náklady /poplatky zohľadňoval, keď výška úrokovej sadzby je 19,9 % a RPMN je 21,8 %. Súd prvej inštancie poukázal na to, že veriteľ v zmluve uvádza len výšku minimálnej splátky revolvingového úveru, ktorá nezodpovedá výške splátky podľa prílohy ZoSÚ pre potreby výpočtu RPMN. Súd uzavrel, že je povinnosťou veriteľa jednoznačne uviesť, aké vstupné údaje použil pri výpočte RPMN, bez potreby ich vyvodzovania z obsahu zmluvy pričom poukázal na rozsudok Súdného dvora Európskej únie C-677/23 zo dňa 23. januára 2025, ktorý uzavrel, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve a nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok zmluvy.

19. Žalovaný v podanom odvolaní s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasil, namietal jeho nesprávne skutkové a právne závery a dôvodil, že nakoľko ide o revolvingový úver, sú tým ovplyvnené aj predpoklady použité na výpočet RPMN, kedy žalobca v čase uzatvorenia zmluvy aplikoval pri výpočte RPMN Prílohu č. 2 ZoSÚ, pričom samotná zmluva na strane 2 v časti Bezúčelový revolvingový úver uvádza Prílohou č. 2 stanovené predpoklady použité pre výpočet RPMN – čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou

istiny. RPMN teda bola vypočítaná z parametrov: čerpanie celej výšky úveru 3.800 eur, okamih čerpania úveru – okamžite – t. j. v deň podpisu zmluvy 27.09.2021, pri najvyšších poplatkoch – nie sú dohodnuté, pri najvyššej úrokovej sadzbe – 19,90 %, dátum splatenia – 12 mesiacov , t. j. 27.09.2022, rovnaká výška istiny 316,67 eura a celková čiastka 4.209,61 eura. Dôvodil, že RPMN teda bola vypočítaná správne vo výške 21,82 %. Mal za to, že všetky predpoklady pre výpočet RPMN v revolvingovej zmluve uvedené sú, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky najnižšej mesačnej splátky, splatnosť mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a výška úrokovej sadzby, pričom stačí, že predpoklady pre výpočet RPMN sú zo zmluvy zistiteľné ich uvedením, nie je podmienkou ich uvedenie na jednom mieste. Poukazoval na to, že aj NBS vyhodnotila výpočet RPMN v obdobnej veci za správny, pričom veriteľ nemá povinnosť v zmluve uviesť konkrétny matematický výpočet RPMN a zákon nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Z vyššie citovaných ustanovení ZoSÚ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 27.09.2021, je nielen uvedenie samotnej RPMN, ale aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, obligatórnou náležitou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre prípad, že zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť (uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN) neobsahuje, zákon tento nedostatok v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sankcionuje následkom, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Základným účelom uvedenia týchto údajov pritom je, aby spotrebiteľ vedel overiť, aké vstupné údaje veriteľ použil pri výpočte v zmluve uvádzanej RPMN, v predmetnej právnej veci so zohľadnením, že sa jedná o revolvingový úver.

23. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že v doklade – Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, boli pri RPMN 21,8 % uvedené Predpoklady použité pre výpočet ako: čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe; poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. 7109114660 zo dňa 27.09.2021 sa na st. 2 pod nadpisom Bezúčelový revolvingový úver uvádza: výška úverového rámca 3.800 eur, ročná úroková sadzba 19,90 %, RPMN 21,82 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 4.209,61 eura, výška minimálnej mesačnej splátky 2,09 % z výšky úverového rámca (79,42 eura); Predpoklady použité pre výpočet – čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Oba tieto listinné dokumenty pritom uvádzajú len všeobecné označenie položiek/predpokladov, ktoré boli použité pri výpočte RPMN daného revolvingového úveru, avšak v príslušnom ustanovení zmluvy (ani listiny Štandardné európske informácie) sa neuvádzajú konkrétne číselné veličiny, ktoré v rámci uvádzaných položiek/predpokladov, veriteľ pri výpočte RPMN dosadil.

24. Žalovaný správne poukazoval na to, že skutočnosť, že ide o revolvingový úver, má vplyv aj na predpoklady použité na výpočet jeho RPMN, kedy bolo pri výpočte RPMN potrebné aplikovať Prílohu č. 2 ZoSÚ, pričom samotná zmluva na strane 2 v časti Bezúčelový revolvingový úver uvádza Prílohou č. 2 všeobecne stanovené predpoklady, ktorými sú: čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Žalovaný preto v konaní aj v odvolaní dôvodil, že v danom konkrétnom prípade bola RPMN (vo výške 21,82 %) vypočítaná z nasledujúcich parametrov: čerpanie celej výšky úveru 3.800 eur, okamih čerpania úveru – okamžite – t. j. v deň podpisu zmluvy 27.09.2021, pri najvyšších poplatkoch – nie sú dohodnuté, pri najvyššej úrokovej sadzbe – 19,90 %, dátum splatenia – 12 mesiacov , t. j. 27.09.2022, rovnaká výška istiny 316,67 eura

a celková čiastka 4.209,61 eura; pričom jednak uvádzal, že teda všetky predpoklady pre výpočet RPMN v revolvingovej zmluve uvedené sú na str. 2 zmluvy pod nadpisom Bezúčelový revolvingový úver a zároveň sa bránil tým, že zákon nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ však jednoznačne vyplýva zákonná požiadavka, aby boli v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené všetky predpoklady použité pre výpočet v zmluve uvedenej RPMN.

25. Jazykovým, logickým aj systematickým výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, odvolací súd dospel k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie, že zákon vyžaduje, aby boli v zmluve predpoklady výpočtu RPMN uvedené nielen všeobecne, ale aby boli uvedené aj konkrétne číselné údaje jednotlivých položiek použitých veriteľom ako vstupných predpokladov pre výpočet RPMN danej úverovej zmluvy. Uvedené vyplýva jednak z toho, že požiadavka v ust. § 9 ods. 2 písm. h) za bodkočiarkou, uviesť v zmluve všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, je na tomto mieste osobitne zákonom vyžadovaná napriek tomu, že spôsob výpočtu RPMN a predpokladov na jej výpočet je konkretizovaný osobitne v Prílohe č. 2 ZoSÚ, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že jednotlivé tieto predpoklady sú aj samostatne vyžadovanými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ostatných písmen § 9 ods. 2 ZoSÚ (napr. podľa § 9 ods. 2 písm. e) – celková výška úveru, § 9 ods. 2 písm. g) úroková sadzba a pod.). Zároveň pokiaľ by tieto vstupné predpoklady neboli veriteľom konkretizované použitými číselnými veličinami, nemalo by pre spotrebiteľa uvedenie len všeobecných predpokladov použitých pre výpočet RPMN (špecifikovaných tiež v prílohe ZoSÚ) žiadny význam, pretože by v podstate vždy (v prípade rovnakých úverov - tu revolvingu) išlo o rovnaké všeobecné predpoklady, čím by sa minul jednak aspekt transparentnosti výpočtu RPMN veriteľom, ako aj možnosť spotrebiteľa porovnať ponuky úverov na trhu.

26. Zároveň aj v danej konkrétnej veci je zřejmé, že kým v zmluve boli uvedené len údaje (na strane 2 pod nadpisom Bezúčelový revolvingový úver) - výška úverového rámca 3.800 eur, ročná úroková sadzba 19,90 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 4.209,61 eura, výška minimálnej mesačnej splátky 2,09 % z výšky úverového rámca 79,42 eura; a ako predpoklady výpočtu RPMN tu boli vymenované všeobecné položky - čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe; poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny; tak z takto v zmluve vymenovaných položiek nevyplýva napr. aké najvyššie poplatky boli brané veriteľom do úvahy (v konaní potom žalovaný dodatočne uvádzal, že poplatky neboli žiadne), ani čo sa myslí najvyššou úrokovou sadzbou (v zmluve bola dohodnutá stabilná ročná úroková sadzba 19,90 %, avšak údaj – uvedenie najvyššej úrokovej sadzby evokuje, že by sa úroková sadzba mohla aj meniť/zvyšovať), v zmluve sa ďalej vôbec neuvádza dátum čerpania úveru, splatnosť úveru, ani výška splátky použitá pre výpočet RPMN. Žalovaný pritom správne poukazoval pri svojej obrane na to, že pravidelná splátka úveru dohodnutá v úverovej zmluve je odlišná od splátky úveru použitej pre výpočet RPMN, ktorá vychádza z právnej fikcie pre stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom v zmysle Prílohy č. 2 ZoSÚ. Splátka uvedená v úverovej zmluve predstavuje pravidelnú minimálnu mesačnú splátku, ktorú musí spotrebiteľ uhrádzať v prípade čerpania finančných prostriedkov z úverového rámca, ktorý dlh však nemusí uhradiť do 12 mesiacov, ako sa vyžaduje pri fiktívnom výpočte RPMN revolvingového úveru, kedy sa vychádza iba z predpokladu, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých 12 mesačných splátkach. Kým teda v zmluve bola dohodnutá výška splátky 2,09 % z výšky úverového rámca (čo je zo sumy 3.800 eur splátka vo výške 79,42 eura), tak pre účely výpočtu RPMN je výška tejto splátky (ako predpoklad jej výpočtu) iná, pričom žalovaný v odvolaní (resp. v konaní v podaní zo dňa 30.01.2024 - č. I. 99 spisu) uvádzal, že pre účely výpočtu RPMN predstavovali splátky s rovnakou výškou istiny sumu 316,67 eura, ktorý údaj však zo zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere nijako nevyplýva, teda tento predpoklad výpočtu RPMN – výška dvanástich mesačných splátok s rovnakou výškou istiny 316,67 eura - ani nie je zistiteľný z obsahu samotnej úverovej zmluvy. Výška každej jednotlivéj splátky pre účely výpočtu RPMN bola pritom podľa údajov žalovaného rôzna, a to nasledovná: 1/379,68 eura, 2/374,43 eura, 3/369,18 eura, 4/363,93 eura, 5/358,68 eura, 6/353,43 eura, 7/348,18 eura, 8/342,92 eura, 9/337,67 eura, 10/332,42 eura, 11/327,17 eura, 12/321,92 eura.

27. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že napriek tomu, že ust. § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ výslovne vyžaduje uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN, tak predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere všetky tieto konkrétne údaje veriteľom k výpočtu RPMN použité neuvádza, teda túto náležitosť v rozpore so zákonom neobsahuje, čo má za následok bezúčelnosť

a bez poplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Argumentácia žalovaného v odvolaní, že zákon nevyžaduje špeciálne označovať tieto predpoklady pre výpočet RPMN a že stačí, ak sú zo zmluvy zistiteľné ich uvedením, vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí, nakoľko ak by stačilo, že sú tieto predpoklady zistiteľné z obsahu zmluvy, zákon by v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ ich uvedenie duplicitne, teda jednak ako samostatných údajov (celková výška úveru, úroková sadzba atď.) a jednak súhrnne ako predpokladov pre výpočet RPMN nepožadoval. Navyše v predmetnej zmluve absentuje uvedenie predpokladov - čerpanie celej výšky úveru okamžite, t. j. ku dňu uzavretia zmluvy (tu 27.29.2021), ani uvedenie poplatkov vstupujúcich do výpočtu (tu podľa žalovaného vo výške 0,- eur), ani výšku splátky istiny pre účely výpočtu RPMN (tu podľa žalovaného 12 splátok vo výške istiny 316,67 eura). Neobstojí teda ani argumentácia, že všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmluve uvedené boli, keď v zmluve bolo iba všeobecne uvedené, čo sú predpoklady pre výpočet RPMN revolvingového úveru, avšak bez výslovného uvedenia konkrétnych veličín pre tento výpočet slúžiacich. Predmetná spotrebiteľská zmluva teda neumožňuje spotrebiteľovi skontrolovať správnosť veriteľom použitých vstupných údajov pre výpočet RPMN. Uvedenie týchto údajov iba všeobecne nespĺňa svoj informačný účel pre spotrebiteľa, so záverom o nedostatku uvedenej obligatórnej náležitosti v zmluve. Nie je pritom podstatné, či je spotrebiteľ schopný následne správnosť výpočtu RPMN sám preveriť, pretože napr. už zo samotnej okolnosti, že určitý vstupný predpoklad pre výpočet RPMN bol veriteľom použitý nesprávne, vedie logicky k záveru o nesprávnosti výpočtu RPMN.

28. Rovnako neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že vyššie súdne authority dospeli k záveru, že stačí, ak sú predpoklady pre výpočet RPMN zo zmluvy zistiteľné ich uvedením, keďže žalovaný ani neuviedol rozhodnutia vyšších súdnych autorít, ktoré má na mysli, citoval len z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová ves, ktorý okresný súd však nie je vyššou súdnou autoritou, keďže v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP sa „najvyššími súdnymi autoritami“, ktorých rozhodovacia činnosť je potrebné pri rozhodovaní súdov zohľadňovať, myslí Najvyšší súd SR, Ústavný súd SR, resp. i Európsky súd pre ľudské práva či Súdny dvor EÚ. Tu práve súd prvej inštancie správne poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 z 23. januára 2025 (A.B., F. B. proti Slovenskej sporiteľni, a.s.), vydaný v spore o. i. tiež o určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, v ktorom Súdny dvor rozhodol, že čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. V odôvodnení tohto rozsudku Súdny dvor uvádza, že v zmysle aj ďalšej tam citovanej judikatúry Súdneho dvora, má uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluve o úvere pre spotrebiteľa zásadný význam, predovšetkým má spotrebiteľovi zabezpečiť, aby sa mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami a tiež mu umožňuje overiť, či obchodník správne vypočítal RPMN, a ak nie, uplatniť svoje práva na odstúpenie od zmluvy. Z tohto rozhodnutia Súdneho dvora EÚ teda bez pochyb vyplýva, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere musia byť predpoklady použité veriteľom pre výpočet RPMN výslovne uvedené (t. j. aj ich konkrétne veličiny použité k výpočtu) a nestačí ani, aby boli prípadne zistiteľné preskúmaním podmienok tejto zmluvy. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. 7109114660 zo dňa 27.09.2021 všetky predpoklady použité veriteľom pre výpočet RPMN výslovne uvedené nie sú, pričom tak ako ich veriteľ identifikoval neskôr v konaní pred súdom, ani všetky zo zmluvy samotnej nevyplývajú (napr. výška splátky pre účely výpočtu RPMN).

29. Odvolací súd preto uzatvára, že súd prvej inštancie dospeľ k správne skutkovému a právne záveru o bezúročnosti a bez poplatkovosti daného revolvingového úveru pre absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy – a to neuvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Nie je dôvodná ani argumentácia žalovaného o prehnanej spotrebiteľskej ochrane v tomto prípade, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie rešpektuje platnú právnu úpravu ust. § 9 ods. 2 písm. h) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, ako aj rozhodovacia činnosť Súdneho dvora EÚ v tejto otázke, pričom súdny dvor sa jednoznačne vyjadril, že uvedenie tejto náležitosti má pre spotrebiteľa zásadný význam. Bez relevancie je tiež ďalšia argumentácia žalovaného v odvolaní ohľadom správnosti výpočtu RPMN, keďže súd prvej inštancie na nesprávnosti výpočtu RPMN svoje rozhodnutie nezaložil, ako ani nevyžadoval, aby bol v zmluve uvedený presný vzorec pre výpočet RPMN. Za dôvodnú nepovažoval odvolací súd ani odvolaciu argumentáciu žalovaného, že súd prvej inštancie nezohľadnil vyjadrenie NBS predložené ním v konaní, majúce sa týkať obdobnej revolvingovej zmluvy, pričom jednak z tohto dokumentu (na č. I. 55 spisu) ani nevyplýva, že by sa NBS v ňom zaoberala náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako v danej veci (t. j. predpokladmi použitými pre výpočet RPMN), ale zaoberala sa náležitosťami ako – výška úveru,

doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, či výška, počet a frekvencia splátok. Navyše NBS môže spotrebiteľské zmluvy posudzovať iba ako orgán dohľadu nad finančným trhom, avšak v súdnom spore podáva výklad práva súd.

30. Odvolací súd nezistil ani odvolateľom tvrdený nedostatok majúci spočívať v nepreskúmateľnosti alebo nedostatočnom odôvodnení jeho rozhodnutia. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku je zrejmé, že prvoinštančný súd v odôvodnení vyčerpávajúco opísal rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy a normy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Právne závery i primerane vysvetlil. Prvoinštančný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkou pre vec relevantnou argumentáciou sporových strán. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd z týchto dôvodov dospel k záveru, že odôvodnenie preskúmaného rozsudku spĺňa parametre zákonného odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. O náhrade trov tohto odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania voči procesne neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

- 2 -

28CoCsp/22/2025
28CoCsp/22/2025-
2123205682

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).